

Problem komputerowy Nr 1.3.4 „Funkcja wykładnicza”

Z pracowni fizycznej (i nie tylko)

1. Wspólną cechą procesów przebiegających jednostajnie jest zmiana określonej wielkości fizycznej o tę samą wartość w jednakowych odstępach czasu. Związane z tym jest istnienie wielkości fizycznej „pochodnej”, stałej w czasie, opisującej tempo zmian owej zasadniczej wielkości. Zależność tej wielkości od czasu jest w takiej sytuacji opisywana funkcją liniową.

Przedstawmy to na najlepiej znanym przykładzie, jakim jest ruch jednostajny. Położenie x (wielkość fizyczna „zasadnicza”) zmienia się w takim ruchu zawsze o tyle samo w jednakowych odstępach czasu. Wielkością „pochodną”, związaną z położeniem, jest wtedy stała prędkość v . Zależność położenia od czasu jest funkcją liniową o postaci:

$$x(t) = v \cdot t + x_0 \quad (x_0 \text{ oznacza tu początkowe położenie ciała})$$

To samo możemy zapisać, używając pojęcia zmiany położenia Δx :

$$\Delta x = v \cdot \Delta t \quad (1)$$

2. W wielu procesach (nie tylko z zakresu zainteresowania fizyki, chemii czy biologii, lecz także nauk społecznych i ekonomicznych) zmiana określonej wielkości zależy od aktualnej wartości tej wielkości. Najprostszym przykładem takiej sytuacji jest proporcjonalna zależność od tej wielkości. Oznacza to, że istnieje stały współczynnik proporcjonalności λ , opisujący związek pomiędzy wartością wielkości a jej zmianą w czasie.

Przedstawimy taką sytuację na przykładzie zaczerpniętym ze świata finansów. Wyobraźmy sobie rodzeństwo, Zuzannę i Janusza, z których każde dostało na urodziny niemałą kwotę pieniędzy M_0 . Zuzia, zapobiegliwa, przekazała swoje pieniądze rodzicom w zamian za obietnicę cotygodniowego **dopłacania jej** sumy, będącej pewnym ułamkiem λ posiadanej już kwoty. Janusz, odwrotnie, postanowił wydawać swoje pieniądze zgodnie z zasadą, że co tydzień **wydaje** taki sam ułamek λ posiadanej jeszcze kwoty. Opis ten wskazuje, że majątek Zuzi M_Z będzie rósł w miarę upływu czasu, zaś majątek Janusza M_J będzie malał. Widać też, że oba te procesy nie są jednostajne, gdyż cotygodniowe zmiany ΔM_Z i ΔM_J nie są stałe - zależą one od zmieniających się wartości M_Z i M_J .

Wspólny opis matematyczny obu tych procesów wynika z definicji ułamka λ :

$$\lambda = \frac{\frac{\Delta M}{M}}{\Delta t}, \quad \text{gdzie } \Delta t \text{ oznacza upływ kolejnego tygodnia.}$$

Można to także zapisać jako „wzór na zmianę ΔM ”:

$$\Delta M = \lambda \cdot M \cdot \Delta t \quad (2)$$

Zwróćmy uwagę, że ułamek λ nie jest liczbą, lecz wielkością mianowaną: $[\lambda] = 1/\text{tydzień}$. Ogólniej, jednostka λ to odwrotność jakiejś jednostki czasu; w naszym przykładzie Δt została wybrana jako jeden tydzień.

Czym więc różnią się sytuacje Zuzanny i Janusza w świetle wzoru (2)? Różnica sprowadza się do **znaku** współczynnika λ : w przypadku Zuzi $\lambda > 0$, zaś w przypadku jej brata $\lambda < 0$. Różnica ta jest na tyle istotna, że na ogół podajemy λ jako wielkość dodatnią, uzupełniając wzór (2) odpowiednim znakiem („+” dla przypadków takich jak Zuzi, „-” dla sytuacji takich, jak u Janusza):

$$\Delta M = \pm \lambda \cdot M \cdot \Delta t \quad (3)$$

Wzór (3) jest podstawą procedury do obliczania kolejnych wartości funkcji M_Z czy M_J w kolejnych tygodniach.

3. Funkcja wykładnicza. W matematyce równanie (2 lub 3) może być zastosowane do zdefiniowania tzw. funkcji wykładniczej. Jeśli funkcja $f(x)$ ma własność taką, że jednakowym zmianom Δx jej argumentu x , odpowiadają zmiany Δf wartości funkcji proporcjonalne do wartości $f(x)$, to taka funkcja jest tym bardziej zbliżona do funkcji wykładniczej, im zmiany Δx są mniejsze:

jeśli dla dowolnego x i dowolnie małego Δx

$$\Delta f = \pm \lambda \cdot f(x) \cdot \Delta x \quad \text{lub} \quad f(x + \Delta x) - f(x) = \pm \lambda \cdot f(x) \cdot \Delta x$$

to

$$f(x) = F_0 \cdot e^{\pm \lambda \cdot x} \quad (4).$$

We wzorze tym F_0 oznacza wartość funkcji f dla $x = 0$ (wielkość ta jest zwana często wartością początkową funkcji), zaś niewymierna liczba $e = 2,7182818459...$ jest „naturalną” podstawą tej funkcji wykładniczej. Znak przy stałym, dodatnim współczynniku λ określa, czy funkcja wykładnicza jest rosnąca (znak „+”), czy malejąca (znak „-”). W kalkulatorach i aplikacjach komputerowych funkcja wykładnicza (ang.: **exponential function**) o podstawie e bywa oznaczana symbolem $\text{EXP}(x)$.

W przedstawionej wyżej historyjce majątek Zuzi M_Z rośnie wykładniczo (w pewnym przybliżeniu) w czasie (można użyć określenia „rośnie w postępie geometrycznym”), zaś majątek Janusza M_J maleje wykładniczo (także w przybliżeniu) w czasie (można też powiedzieć „podlega wykładniczemu zanikowi”).

W pracowni informatycznej

1. - Wykładniczy wzrost majątku Zuzi.

1. Zaprojektuj arkusz kalkulacyjny w taki sposób, by uzyskać czterokolumnową tabelę obrazującą wzrost majątku Zuzi. Tabela winna zawierać kolumny:
  - „biegnącego” czasu (liczonego w tygodniach),
  - majątku $M_Z(t)$, obliczonego zgodnie z procedurą wynikającą ze wzoru (3) $\Delta M = \pm \lambda \cdot M \cdot \Delta t$,
  - cotygodniowych zmian majątku ΔM (jest to kolumna pomocnicza);
  - kolumnę majątku $M(t)$ obliczonego zgodnie ze wzorem (4) $f(x) = F_0 \cdot e^{\pm \lambda \cdot x}$.
2. Zapewnij użytkownikowi możliwość wprowadzania własnych wartości trzech parametrów zagadnienia (Δt , λ , M_0); jako wartości domyślne przyjmij te, które podano w tekście.
3. Przedstaw wyniki obliczeń na wspólnym wykresie M_Z i M w funkcji czasu.

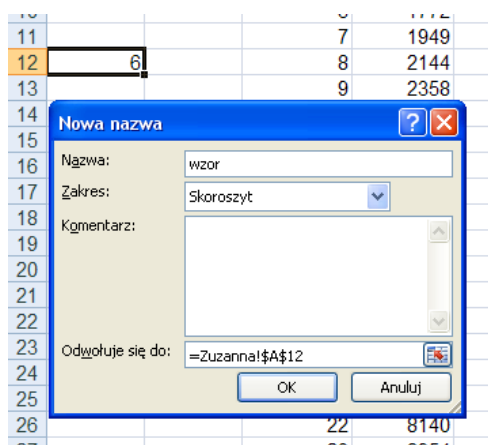
2. - Wykładniczy zanik majątku Janusza.

Skopiuj arkusz z części 1., zapisz jako nowy arkusz i wprowadź w nim niezbędne modyfikacje, by przedstawiał on wykładniczy zanik majątku Janusza.

Rozwiązania

Zaprojektuj arkusz kalkulacyjny, wpisując wartości stałe, nazwy komórek i nagłówki kolumn zgodnie z podaną treścią.

W tym przykładzie wprowadzimy nazwy komórek, odwołujemy się wtedy nie do komórki P48 ale np. komórki zysk – tak nazwanej komórki P48.

Jeżeli chcemy np. utworzyć nazwę komórki A12, to zaznaczamy komórkę i z menu podręcznego wybieramy Nazwij zakres, pojawi się okienko dialogowe, w którym wpisujemy planowaną nazwę komórki – tu wzor, wybieramy OK. i zawartość komórki możemy wykorzystywać wpisując do formuł wzor a nie A12.

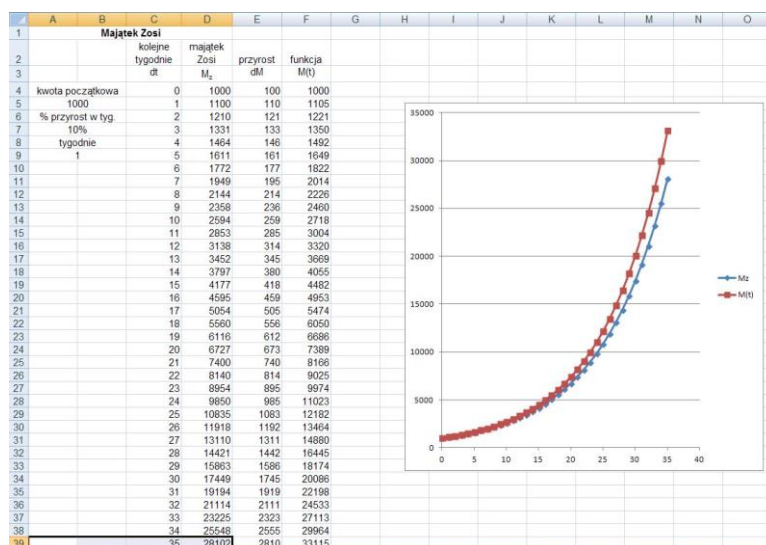
Po wprowadzeniu nazw: kwota początkowa $M=A5$, % przyrost gotówki w tygodniu $dM=A7$, a przyrost tygodni $dt=A9$, wprowadzamy wartości początkowe w komórki C5, D5, E5 oraz F5. Kolejny krok to wypełnienie komórek w wierszu 5. Jak we wzorcu poniżej.

	A	B	C	D	E	F
1	Majątek Zosi					
2			kolejne tygodnie	majątek Zosi	przyrost	funkcja
3			dt	M_z	dM	$M(t)$
4	kwota początkowa		0	1000	100	1000
5	1000		$C4+dt$	$M+E4$	$D5*dM*dt$	$M*EXP(dM*C5)$

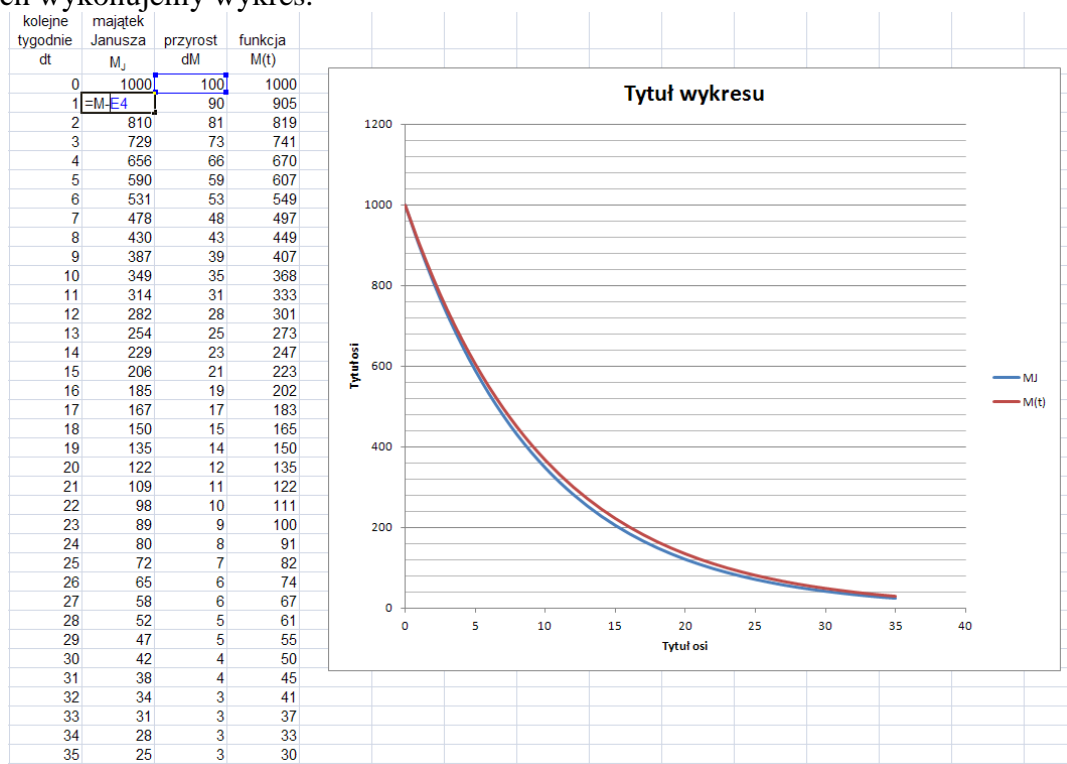
Pamiętając, że formuły wpisujemy ze znakiem =.

Następnie kopiujemy do odpowiednich komórek i tak przygotowaną tabelę wykorzystujemy do narysowania wykresu zależności przyrostu majątku Zosi w czasie.

Zaznaczamy dane w kolumnie dt i M_z oraz $M(t)$ i wstawiamy wykres Punktowy. Mamy dwa wykresy funkcji majątek Zosi liczony zgodnie z procedura(3) i majątek Zosi liczony zgodnie ze wzorem (4)

Druga część zadania podobna, należy więc skopiować arkusz do nowego arkusza i wprowadzić niezbędne modyfikacje w komórce F5, przyrost ma być ujemny czyli wprowadzamy $=M*EXP(-dM*C5)$. Natomiast komórka D5 $=M-E4$. Po przygotowaniu tabeli danych wykonujemy wykres.

- Zwróć uwagę, w obu arkuszach, że majątek M_z czy M_J obliczony zgodnie z procedurą (3) nieco różni się od majątku $M(t)$ obliczonego na bazie funkcji wykładniczej. Wykorzystaj przygotowane arkusze do zilustrowania następującej tezy: Różnica pomiędzy wartościami uzyskanymi za pomocą procedury (3) a wartościami funkcji wykładniczej o tej samej wartości λ jest tym mniejsza, im odcinek czasu Δt wykorzystany w procedurze (3) jest mniejszy.
- Wykorzystaj arkusz Zuzanny dla zilustrowania następującej tezy: Dla trzech chwil $t_1, t_2 > t_1$ i $t_3 > t_2$ takich, że $t_2 - t_1 = t_3 - t_2$, $f(t_3)/f(t_2) = f(t_2)/f(t_1)$, gdy funkcja $f(t)$ jest funkcją wykładniczą. Inaczej mówiąc: jednakowym zmianom wartości argumentu funkcji

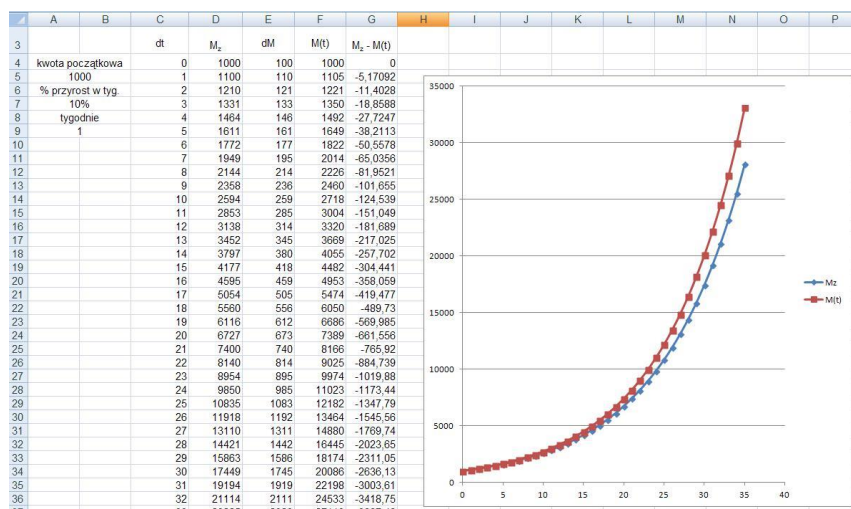
wykładniczej odpowiadają tyle samo krotne zmiany wartości tej funkcji. Zbadaj słuszność tej tezy dla kilku trójek t_1 , t_2 i t_3 .

- Procedura (3) w wersji Zuzanny jest podstawą do naliczania tzw. procentu składanego, obowiązującego przy typowych lokatach bankowych. W wersji tu opisaney odpowiadałoby to lokacie z cotygodniową kapitalizacją odsetek (uwaga: użyta tu stopa procentowa, czyli tzw. oprocentowanie, $\lambda = 0,1/\text{tydzień}$, byłaby dla lokaty bankowej szokująco wysoka). W porozumieniu z nauczycielem matematyki lub podstaw przedsiębiorczości zmodyfikuj arkusz Zuzanny tak, by rozwiązać następujące zadanie: Założono dwie lokaty bankowe; pierwszą z roczną kapitalizacją odsetek i z oprocentowaniem $\lambda_r = 6\%/\text{rok}$ oraz drugą z miesięczną kapitalizacją odsetek i oprocentowaniem $0,5\%/\text{miesiąc}$. Zbadaj, który z tych wariantów jest korzystniejszy dla oszczędzającego.
- W porozumieniu z nauczycielem matematyki wykorzystaj oba arkusze dla zilustrowania następującej tezy: Kolejne wartości M_z tworzą ciąg geometryczny rosnący, zaś kolejne wartości M_j tworzą ciąg geometryczny malejący. Wyraż ilorazy każdego z tych ciągów za pomocą wielkości λ .

Rozwiązania

Zadanie 3.

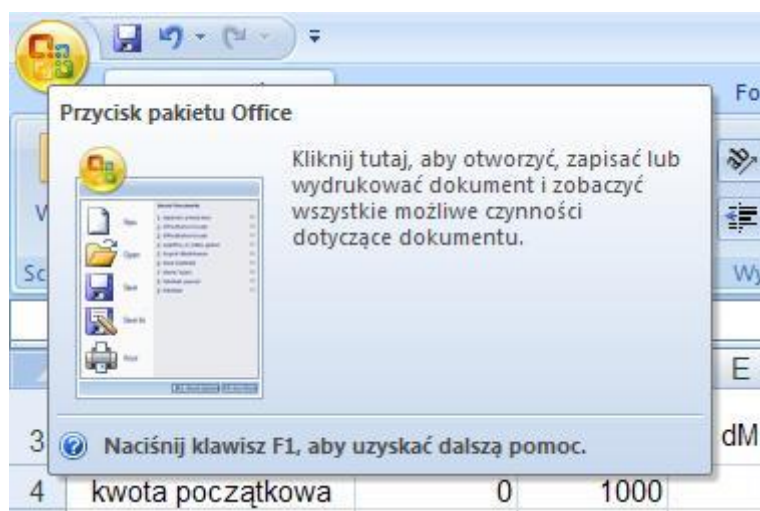
W rozwiązaniu tego zadania wykorzystujemy przygotowany arkusz kalkulacyjny, w którym obliczaliśmy zysk Zuzanny i „stratę” Janusza. Uzupełniamy istniejący arkusz o dane w kolumnie G a także wprowadzimy zmianę parametru dt (liczba tygodni – odcinek czasu) za pomocą suwaka.

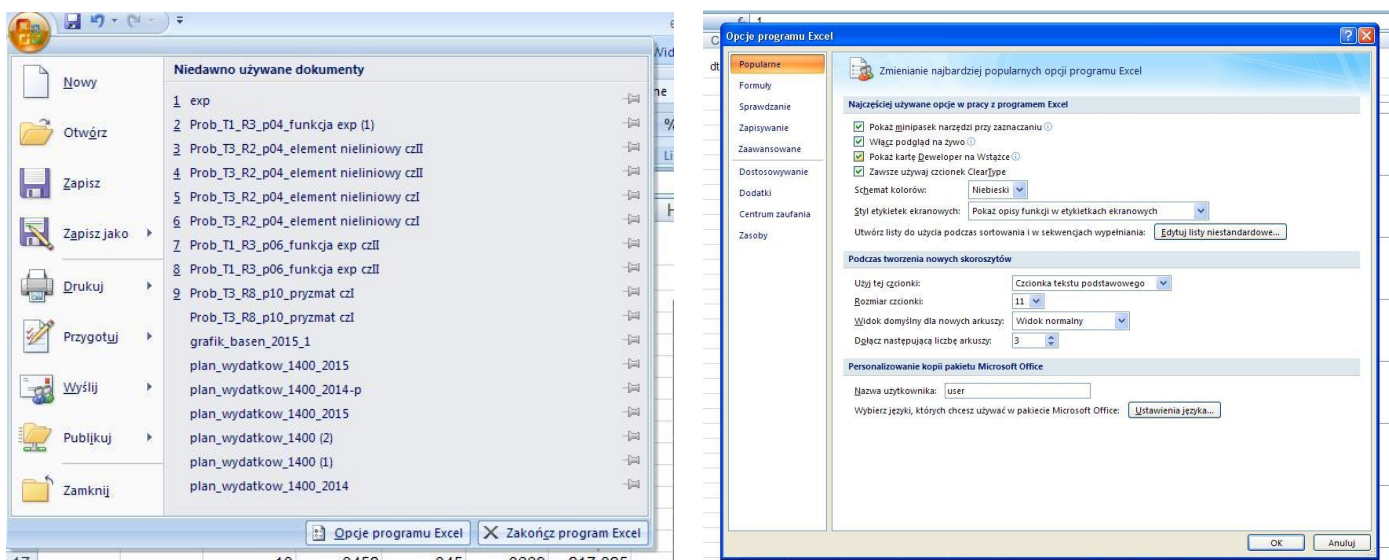
W komórce G3 wpisujemy $M_z - M(t)$ i w tej kolumnie będziemy obliczać różnicę pomiędzy wartościami uzyskanymi za pomocą procedury (3) a wartościami funkcji wykładniczej o tej samej wartości λ . W komórce G4 wpiszemy formułę $=D4-F4$ i kopiujemy do końca tabeli danych.

Każda zmiana odcinka czasu, u nas wartości komórki A9, nazwanej dt będzie powodowała zmiany wykresu i pokazywała zmiany interesującej nas różnicy. Aby zmiany prezentowały się płynnie zastosujemy w arkuszu suwak. Możliwość wstawienia suwaka daje nam znajdująca się na wstążce opcja Deweloper. Zdarza się, że jest ona niewidoczna na wstążce, wtedy należy wykonać następujące kroki.

Klikamy myszką w lewym górnym rogu na **Przycisk pakietu Office**

Wybieramy **Opcje programu Excel** i zaznaczamy **Pokaż kartę Deweloper** na wstążce, następnie **OK**

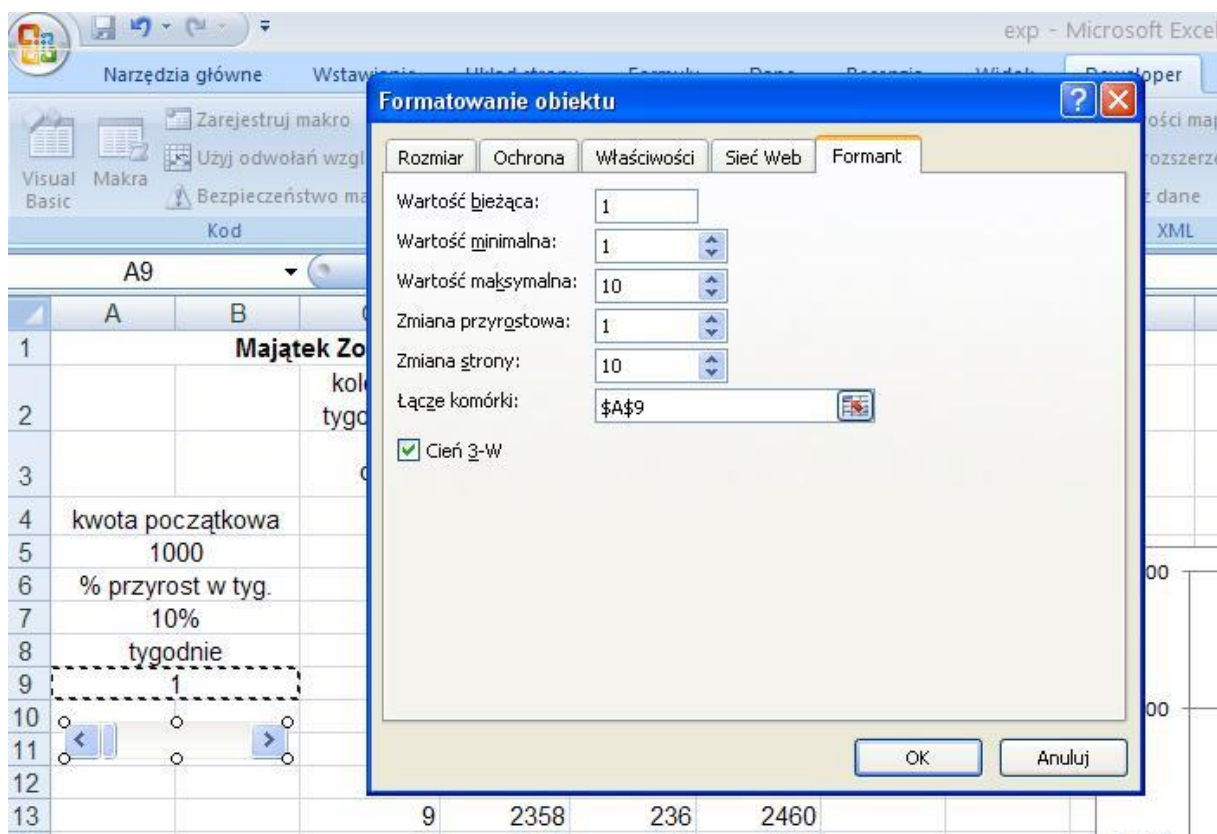
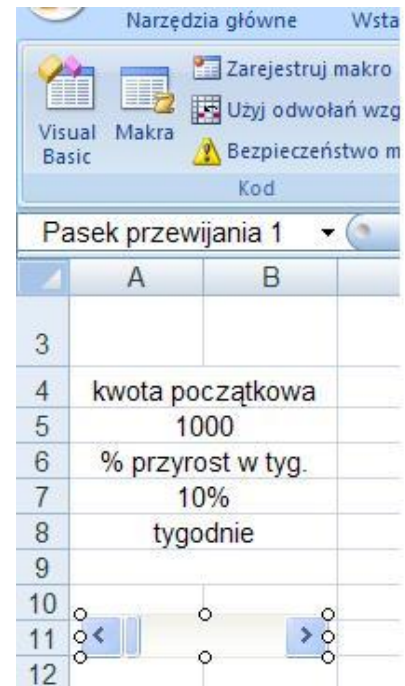

Na wstążce programu Excel pojawi się opcja **Deweloper**, możemy wstawić do zmiany parametru suwak.

W tym celu wybieramy ze wstążki **Deweloper**, następnie **Wstaw -> Formanty formularza -> Pasek przewijania** i wybieramy miejsce gdzie chcemy umieścić suwak. W naszym przykładzie suwak umieszczony jest na komórkach A11-B11.

Po ustawieniu suwaka, wybieramy ze wstążki **Właściwości** i ustawiamy parametry suwaka we właściwościach uzupełniając **Formant** danymi: wartość bieżąca, minimalna, maksymalna, zmiana przyrostowa i łączy komórki. (u nas komórka o nazwie dt). Zatwierdzamy przyciskiem **OK**.

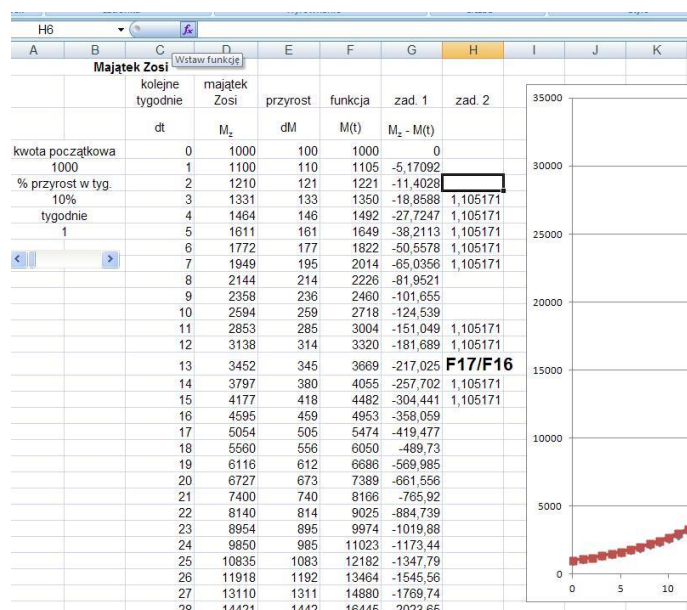

Po zatwierdzeniu zmian możemy zmieniać dane przyrostu czasu suwakiem. Przesuwaj suwakiem i patrz jak zmieniają się interesujące nas różnice w kolumnie G oraz wartości M_Z i $M(t)$ a także wykresy tych zależności. Czy potwierdzają one tezę przedstawioną w zadaniu? W arkuszu Janusz wypełnij kolumnę G jak u Zuzanny, zmiany wprowadzane w wartościach Δt widoczne są również na wykresie zależności M_J i $M(t)$.

Zadanie 4

Chcąc zbadać słuszność tezy przedstawionej w zadaniu 2 należy w kolumnie H wpisać iloraz wartości funkcji $M(t_4)/M(t_3)$ dla chwil t_4 i t_3 a wpisaną formułę $=F4/F3$ kopiować w kilku miejscach kolumny jak pokazano niżej.

Zadanie 5

G14 =G13+H13						
A	B	C	D	E	F	G
1	Zadanie 3					
2		lata	lokata z odsetkami po roku	odsetki	miesiące	lokata z odsetkami co miesiąc
3		dt	M_t	dM_t	dt	M_m
4	kwota początkowa	0	1000,00	60,00	0	1000,00
5	1000	1	1060,00	63,60	1	1005,00
6	% roczny	2	1123,60	67,42	2	1010,03
7	6%	3	1191,02	71,46	3	1015,08
8	kapitalizacja po 12 miesiącach	4	1262,48	75,75	4	1020,15
9	1	5	D8+E8	D9*A\$7*A\$9	5	1025,25
10	kapitalizacja co miesiąc	6	lokata roczna 6% z kapitalizacją odsetek co miesiąc		6	1030,38
11	1	7			7	1035,53
12		0	1000	5,00	8	1040,71
13		1	1005,000	5,03	9	1045,91
14		2	1010	5,05	10	1051,14
15		3	1015	5,08	11	1056,40
16		4	1020	5,10	12	1061,68
17		5	1025	5,13	13	1066,99
18		6	1030	5,15	14	1072,32
19		7	1036	5,18	15	1077,68
20		8	1041	5,20	16	1083,07
21		9	1046	5,23	17	1088,49
22		10	1051	5,26	18	1093,93
23		11	1056	5,28	19	1099,40
24		12	1062	5,31	20	1104,90
25		13	1067	5,33	21	1110,42
26		14	1072	5,36	22	1115,97
27		15	1078	5,39	23	1121,55
28		16	1083	5,42	24	1127,16
29		17	1088	5,44	25	1132,80
30		18	1094	5,47	26	1138,46
31		19	1099	5,50	27	1144,15
32		20	1105	5,52	28	1149,87
33		21	1110	5,55	29	1155,62
34		22	1116	5,58	30	1161,40
35		23	1122	5,61	31	1167,21
36		24	1127	5,64	32	1173,04

Kopiuujemy do kolejnego arkusza arkusz Zuzanny i modyfikujemy do potrzeb zadania, zmieniając nazwy kolumn oraz wprowadzając formuły jak obok. W komórce D4 formułę $=A5$, w E4 formułę $=D4*A\$7*A\$9$ i kopiuujemy w kolumnie.

Podobnie postępujemy obliczając odsetki oraz kapitał obliczane i doliczane co miesiąc.

Sprawdzając lokatę roczną w kapitalizacji miesięcznej piszemy taką samą formułę jak w komórce E4 ale dzielimy przez 12, bo dopisujemy co miesiąc $6\%/12$.

Widać, że lokaty mają roczne oprocentowanie jednakowe. Jednak dopisywanie odsetek co miesiąc powoduje, że jest to wariant korzystniejszy.

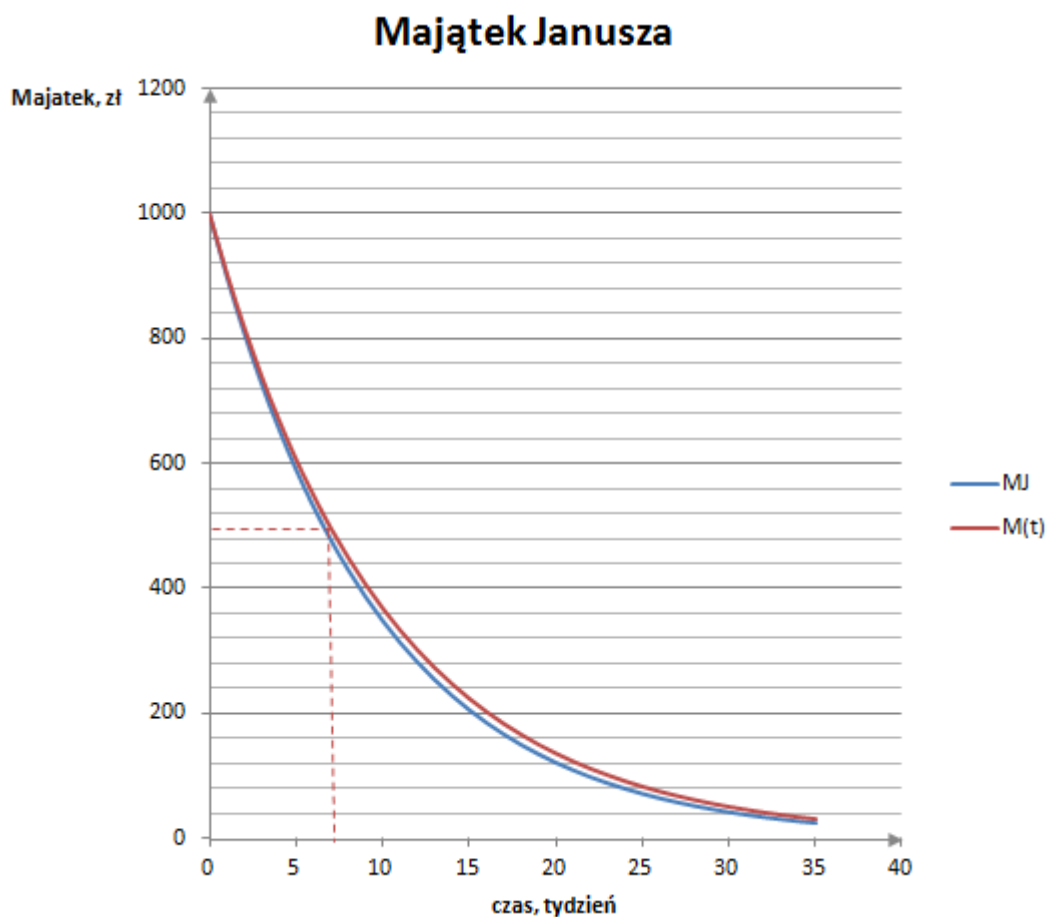
Do pracowni fizycznej

Zapoznaj się z treścią paragrafu 1.3.4 e-podręcznika; dotyczy on zagadnień związanych z prawem zaniku promieniotwórczego. Wykonując poniższe polecenia zwróć uwagę na analogię pomiędzy tym prawem a zanikiem majątku Janusza.

1. Wykorzystaj arkusz Janusza dla zilustrowania następującej tezy: Dla wykładniczego zaniku istnieje stały czas $T_{1/2}$ (zwany czasem połowicznego zaniku) taki, że dla dwóch chwil t_1 i $t_2 = t_1 + T_{1/2}$ stosunek $f(t_2)/f(t_1) = 1/2$. Zbadaj słuszność tej tezy dla kilku par t_1 i t_2 .

Czas połowicznego zaniku możemy odczytać z wykresu:

Połowa majątku Janusza to 500 zł. Czas po którym majątek ulegnie zmniejszeniu do połowy, czas połowicznego zaniku majątku, wynosi około 7 dni.

Spróbujmy tę wartość odczytać z tabeli:

kolejne tygodnie	majątek Janusza	przyrost	funkcja	
dt	M_J	dM	$M(t)$	$M_J - M(t)$
0	1000	100	1000	0
1	900	90	905	-4,837418
2	810	81	819	-8,730753
3	729	73	741	-11,81822
4	656	66	670	-14,22005
5	590	59	607	-16,04066
6	531	53	549	-17,37064
7	478	48	497	-18,2884
8	430	43	449	-18,86175
9	387	39	407	-19,14917

Widać, że ten czas wynosi około 6,5 tygodnia. Alena wykresie pokazano dwie liniie. Dla linii czerwonej, czyli tej do której zastosowano wzór funkcji wykładniczej czas połowicznego zaniku wynosi niemal 7 tygodnia. Natomiast dla linii niebieskiej która odzwierciedla ubytek majątku Janusza w naszym przypadku, ten czas jest nieco krótszy, wynosi około 6,5 tygodnia.

Będziemy badać przebieg procesu opisany funkcją wykładniczą (czerwoną).

$t_1 = 2$ tydzień , $M = 819$

$T_{1/2} = 7$ tygodni, $M = 407$

$$t_1 = 2 \text{ tydzień}$$

$$T_{1/2} = 7 \text{ tygodni}$$

$$M(2) = 819$$

$$M(7 + 2) = M(9) = 407$$

$$\frac{M(9)}{M(2)} = \frac{407}{819} \approx \frac{1}{2}$$

Zachęcamy do sprawdzenia tej zależności dla innych czasów.

2. (*) Wykorzystaj arkusz Janusza dla zilustrowania następującej tezy: Dla wykładniczego zaniku istnieje stały czas T_u taki, że dla dwóch chwil t_1 i $t_2 = t_1 + T_u$ stosunek $f(t_2)/f(t_1) = u$, gdzie $u \in (0; 1)$. Zbadaj słuszność tej tezy dla kilku par t_1 i t_2 .

Zadanie podobne do poprzedniego. Ale tym razem, ustalmy nasz czas stały:

$t = 3$ tygodnie

$$M(2) = 819$$

$$M(5) = 607$$

$$\frac{M(5)}{M(2)} = \frac{607}{819} \approx 0,74$$

$$M(4) = 670$$

$$M(7) = 497$$

$$\frac{M(7)}{M(4)} = \frac{497}{670} \approx 0,74$$

3. Wykorzystaj arkusz Janusza dla rozwiązania następującego zadania: Janusz dostał na urodziny kwotę 100 zł. Postanowił na swoje bieżące potrzeby wydawać co tydzień 5% posiadanej jeszcze kwoty. Po pewnym czasie Janusz stwierdził, że pozostało mu już tylko 10 zł. Jak dawno temu Janusz miał urodziny? Określ dokładność uzyskanego wyniku.

Zapiszmy dane początkowe w arkuszu:

3		
4	kwota początkowa	
5	100	
6	% przyrost w tyg.	
7	5%	
8	tygodnie	
9	1	
10		
11	< >	
12		
13		

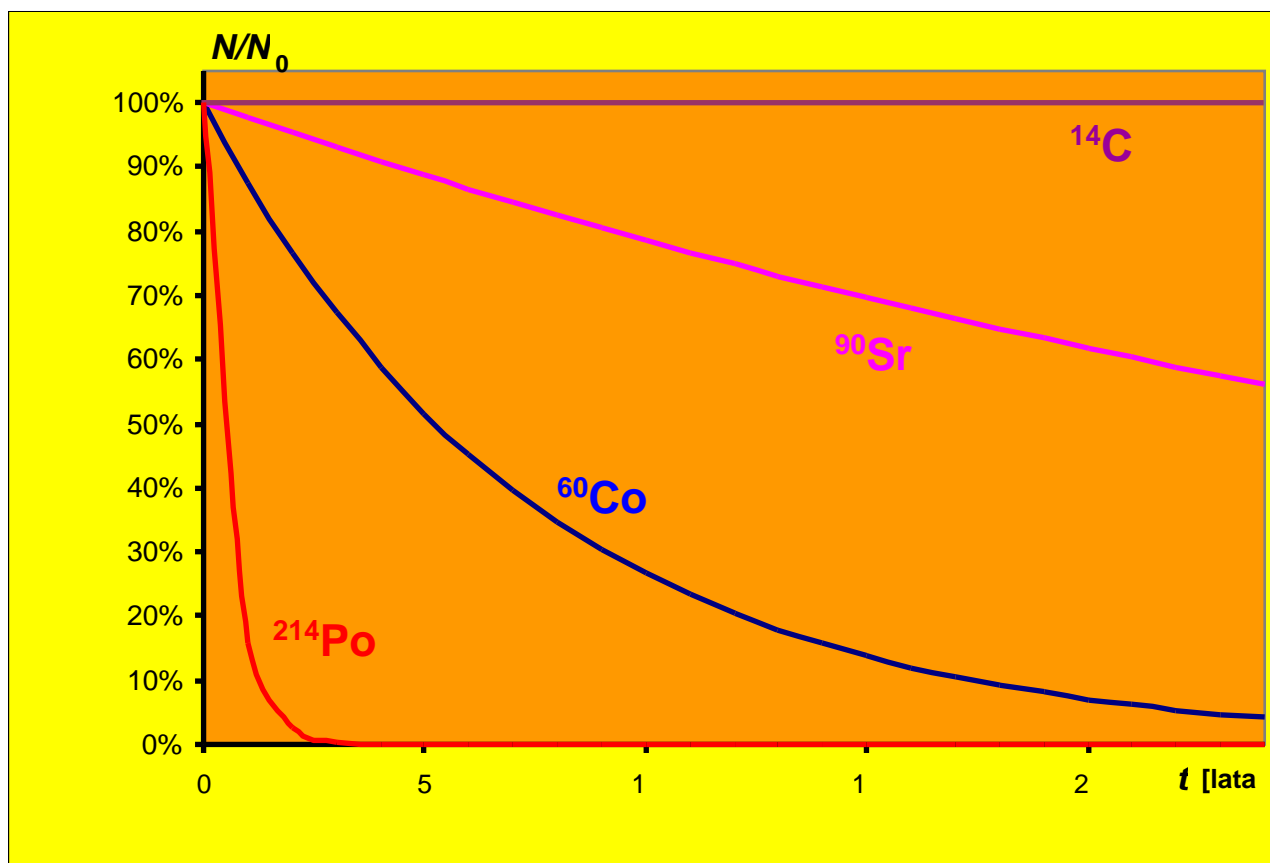
Tabela z majątkiem Janusza wygląda tak:

	kolejne tygodnie	majątek Janusza	przyrost	funkcja	
	dt	M_J	dM	$M(t)$	$M_J - M(t)$
	0	100	5	100	0
	1	95	4,75	95	-0,122942
	2	90,25	4,5125	90	-0,233742
	3	85,7375	4	86	-0,333298
	4	81	4	82	-0,42245
	5	77	4	78	-0,501985
	6	74	4	74	-0,572633
	7	70	3	70	-0,635079
	8	66	3	67	-0,689961

	34	17	1	18	-0,785891
	35	17	1	17	-0,769056
	40	16	1	14	2,244393
	45	15	1	11	4,449103
	50	14	1	8	6,031074
	55	14	1	8	7,434888

Po około 45 tygodniach jego majątek spadnie do około 10 zł.

- Jeden z wykresów w §1.3.4 pokazuje krzywe zaniku czterech różnych izotopów, różniących się czasem połowicznego zaniku (czas ten jest podany w tabeli 1.).

W tekście stwierdzono, że choć wykresy te nie pokrywają się, to powinny mieć jednakowy „kształt”. Nie jest to na pierwszy rzut oka oczywiste. Przygotuj arkusz kalkulacyjny, by zawierał tabelę, na podstawie której wygenerowano powyższy wykres. Zaproponuj taką organizację wspólnego wykresu, by zilustrować tezę, iż krzywe zaniku mają jednakowy kształt.

Dlaczego te wykresy mają pozornie różny kształt? Aby odpowiedzieć na to pytania spójrz do tabeli, gdzie podano czasy połowicznego zaniku tych izotopów.

Izotop	T _½ , rozpad	Warto wiedzieć
¹⁴ C	5730 lat; β ⁻	produkowany w górnych warstwach atmosfery ziemskiej, stosowany do datowania radiowęglowego w skali archeologicznej
²³⁸ U	4,5 miliarda lat; α	wykryto na jego przykładzie zjawisko promieniotwórczości naturalnej; stosowany do datowania w skali geologicznej
²¹⁴ Po	139 dni; α	najtrwalszy izotop polonu, odkryty przez Marię Skłodowską-Curie (wraz z radem ²²⁶ Ra) jako jeden z produktów przemiany ²³⁸ U
²³⁵ U	700 milionów lat; α	jest używany jako paliwo w reaktorach jądrowych i bombie atomowej
³ H	12,3 lat; β ⁻	stosowany do znakowania związków chemicznych i jako paliwo w reaktorze termojądrowym i bombie wodorowej
⁶⁰ Co	5,3 lat; β ⁻ , 2γ	stosowany w radioterapii, przy sterylizacji żywności, do radiografii strukturalnej
⁹⁰ Sr	28,8 lat; β ⁻	produkt rozszczepiania ²³⁵ U w bombie atomowej, niebezpieczny ze względu na możliwość gromadzenia się w tkance kostnej

Czy teraz potrafisz dać odpowiedź ?

5. (*) W porozumieniu z nauczycielem fizyki wyszukaj zagadnienia, w których występuje wykładniczy zanik określonej wielkości fizycznej (przykłady: zanik prędkości ciała w ośrodku lepkiem pod wpływem hamującej siły proporcjonalnej do prędkości; zanik ładunku na okładkach kondensatora rozładowywanego przez opornik). Dla wybranego zagadnienia przygotuj arkusz opisujący taki zanik, analogiczny do arkusza Janusza. Uzupełnij przygotowany arkusz o kolumnę i wykres, obrazujące zmiany w czasie innej wielkości charakterystycznej dla wybranego zagadnienia (np. w zagadnieniu z hamowaniem ciała w ośrodku lepkiem zbadaj przebytą drogę; w zagadnieniu z kondensatorem zbadaj natężenie prądu w obwodzie).